

Folketingets Forsvarsudvalget
lov@ft.dk

J.nr. 20195200480

13. november 2019

Karsten Lauritzen
karsten.lauritzen@ft.dk

Forsvarsudvalget har i brev af 16. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Spørgsmål nr. 2:

”Vil ministrene oplyse den samlede stigning i udgifter af præmieudbetalinger i PTSD-arbejdsskadesager hos hjemvendte veteraner, såfremt kravet om tidsmæssig sammenhæng afskaffes?”

Svar:

Veteraner har løst særlige opgaver til gavn for fred og sikkerhed i verden under helt særlige vilkår. Det er i anerkendelse heraf, at et bredt flertal i Folketinget vedtog særloven for veteraner og andre udsendte, hvor dokumentationskravet for den tidsmæssige sammenhæng mellem udsendelse og symptomudvikling af PTSD blev lempet. De veteraner, som kommer hjem med ar på krop og sjæl, har vi en særlig forpligtelse til at tage os af.

Vi har til brug for besvarelsen indhentet nedenstående bidrag fra Arbejdstilsynet.

”Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) træffer som uvildig myndighed afgørelse i arbejdsskadesager i Danmark. AES anvender i behandlingen af arbejdsskadesager de kriterier for diagnosen posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD), som er beskrevet i den internationale fortegnelse over diagnosekoder, ICD-10. For at PTSD kan blive anerkendt som en arbejdsskade, skal symptomerne på PTSD være opstået i tidsmæssig sammenhæng med belastningen, og den tilskadekomne skal have været udsat for begivenheder af exceptionelt truende eller katastrofeagtig karakter.

Særloven for tidligere udsendte soldater fra 2014 lempet dokumentationskravet i forhold til den tidsmæssige sammenhæng. Siden særlovens vedtagelse er anerkendelsesprocenten inden for branchen Forsvar og Civilforsvar cirka 80 pct. for sager med PTSD.

AES oplyser, at der ikke er systemunderstøttede opgørelser af begrundelser for afvisninger i veteransager, hvorfor det ikke er muligt at oplyse nøjagtigt, hvor mange sager der afvises med begrundelse om manglende tidsmæssig sammenhæng. AES

oplyser videre, at sagerne er afvist på baggrund af flere parametre. Det er på den baggrund ikke muligt præcist at angive, hvor mange af de afviste sager der ville blive anerkendt, såfremt der ikke var et krav om tidsmæssig sammenhæng. Det er dermed heller ikke muligt at angive en eventuel merudgift til erstatning.

Det kan oplyses, at der p.t. er afvist cirka 400 veteransager i arbejdsskadesystemet vedrørende psykiske lidelser, og at det årlige antal anmeldelser på veteranområdet de seneste par år har ligget på cirka 115-130 nye sager. Det bemærkes dertil, at det ikke kan udelukkes, at en praksisændring kan indebære nye anmeldelser af sager, der ikke hidtil har været anmeldt. Det var således tilfældet i forbindelse med særlovens vedtagelse.

Erstatningsudgifterne i den enkelte sag afhænger af veteranens helbredsmæssige og erhvervsmæssige situation. Udgifterne til méngodtgørelse og erstatning for tab af erhvervsevne er i gennemsnit ca. 3,7 mio. kr. for en anerkendt veteransag. Hertil kommer Forsvarets egne erstatningsordninger.”

Fra Forsvarsministeriets Personalestyrelse har vi indhentet følgende bidrag:

”Veteraner vil, såfremt kriterierne for tilkendelse er opfyldt, modtage en række yderligere ydelser i regi af Forsvarsministeriet. Det er størsteparten af veteranerne, der har fået anerkendt en arbejdsskade ved AES, der opfylder betingelserne for at modtage en eller flere af Forsvarets egne erstatningsordninger.

Opfylder veteranen betingelserne for at modtage Forsvarets særlige godtgørelsesordning samt den kulancemæssige godtgørelse for svie og smerte (aktstykke 426), vil den estimerede gennemsnitlige udgift udgøre ca. 0,7 mio. kr. Den estimerede udgift er opgjort medio 2019.

Opfylder veteranen derudover betingelserne for at modtage den løbende supplerende ydelse, der har til formål pensionsmæssigt at ligestille tilskadekomne overenskomstansatte med tjenestemænd (aktstykke 425), er den samlede løbende ydelse estimeret til i gennemsnit at udgøre ca. 4,9 mio. kr. eller ca. 3,9 mio. kr., afhængigt af, om skaden er indtruffet før eller efter den 14. august 1996. De estimerede udgifter er opgjort medio 2019.

Det skal bemærkes, at der er tale om gennemsnitlige estimerede erstatninger, og at der er stor variation i størrelsen af de konkrete erstatninger.”

Vi henholder os til bidragene fra Arbejdstilsynet og Forsvarsministeriets Personalestyrelse. Hidtil har der været bred enighed i Folketinget om de indsatser, der er iværksat på veteranområdet. Det er afgørende, at denne brede opbakning fortsætter. Når vi har et samlet billede af den aktuelle kritik rejst i Soldaterlegatets rapport, vil vi derfor drøfte de rejste problemstillinger og mulige løsninger med Folketingets partier.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard

Trine Bramsen